

A kenderfonógyári sztrájk ügyében a vállalat és a munkásság képviselői csüförtökön megkezdik a tárgyalásokat

Pálffy tanácsnok szerdai megbeszélései eddig nem enyhítették a helyzetet

(A Délmagyarország munkatársától.) A kenderfonógyári sztrájk ügyében megindult információs tárgyalásokat dr. Pálffy József tanácsnok szerdán folytatta. Szerdán megint megbeszéléseket folytatott úgy a gyár képviselőivel, mint a szakszervezeti bizottság megbízottjával. Érdeklődésünkre dr. Pálffy József ezekről a megbeszélésekről a következőket mondotta:

— Ma újból beszéltem Wimmer Fülöp elnök urral és Lajer Dezső párttitkár urral. Wimmer elnök ur körvonalazta előttem a vállalat álláspontját és kijelentette, hogy

nem hajlandó a béreket emelni.

A viszonyok napról-napra rosszabbak, számolni kell a konkurrenciával is, úgy, hogy ha a gyár most felemelné a munkabéreket,

ezi az újabb megterhelést nem bírná el.

Bejelentette még Wimmer elnök ur azt is, hogy az általános munkabérmegállapítások során a Szegedi Munkaadók Szövetsége rövidesen letárgyalja az összes szegedi textil munkások bérmegállapításait, tehát ezeknek a tárgyalásoknak a során sor kerül a jelenleg sztrájkoló kenderfonógyári munkások bérvizonyainak a rendezésére és amit a szövetség elhatároz, annak a Kenderfonógyár aláveti magát.

— A vasmunkásokra vonatkozólag azt jelentette ki Wimmer elnök ur, hogy azokat

ugyanúgy fizetik, mint más vállalatoknál

és hogy Szegeden a vasmunkásoknak senki sem fizet többet a Kendergyárnál. Budapesten még sokkal vigasztalanabbak a viszonyok, de ha a vasmunkások azt hiszik, hogy Budapesten jobb megélhetést tudnak maguknak biztosítani, mondjanak fel a Kenderfonógyárnak és menjenek fel Budapestre.

— Természetesen — folytatta dr. Pálffy József — a gyárnak ezt az álláspontját közölte Lajer Dezső párttitkár, aki viszont a munkásságnak számol be ezekről a tárgyalásokról. Lajer Dezső

energikusan tiltakozott az ellen, mintha a sztrájkot szítanák, amit természetesnek is tartok,

hiszen az nem opportunus most, a tél beállta előtt sztrájkolni.

— Ha ezután sem sikerül majd a feleket összehoznom, nem marad más hátra, mint hogy befejezem a privát közvetítési kísérleteket és az ügyet hivatalos útra terelem. Ebben az esetben az iparhatóság vegyes békéltető bizottsága fog összeülni — munkaadókból és munkásokból, akik majd megkísérlik a sztrájkot megszüntetni. Remélem, hogy ezek a közvetítő tárgyalások mégis csak eredménnyel fognak járni és a nagy sztrájk megszüntethető lesz.

Arra való tekintettel, hogy a helyzet így alakult, kérdést intéztünk Lajer Dezső párttitkárhoz, aki mindössze annyit mondott, hogy

a gyárvezetőség és a munkásság képviselői csüförtökön ülnek össze az egyeztető tárgyalásokra.

— Ismerve a gyárvezetőség rideg álláspontját — mondotta Lajer titkár —, nem nagy optimizmussal megyünk ezekbe a tárgyalásokba. Többet ezutal nem mondhatok, mert az egyezkedő megbeszéléseknek nem akarok előre vágni.

Sem dr. Pálffy József tanácsnok, sem Lajer Dezső párttitkár tehát nem látják valami rózsásnak a helyzetet. Mégis lehet, hogy ez a helyzet kedvezően alakul, ha egyszer közösen leültek tárgyalni az eddig egymással me-reven szemben álló felek.

Szerdán Andor Zsigmondot hallgatták ki volt vagyontfelügyelője ellen indított pörében

A törvényszék újabb tanak kihallgatását rendelte el

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszéken dr. László Adolf táblabíró szerdán tárgyalta ismét Andor Zsigmond volt szegedi szinigazgató keresetét, amelyben 4776 pengő erejéig kéri elmarasztalni dr. Tóth Imrét, aki vagyontfelügyelője volt az Andorféle kényszeregyességnek. A kereset szerint a kényszeregyességi eljárás idején, amikor a szinistársulat Hódmezővásárhelyre ment át, a színház pénzügyeit dr. Tóth Imre intézte. Mindezekért Tóth felelősséggel tartozik annak ellenére, hogy ő pénzt nem kezelt, de a pénztárossal egyedül ő volt jogviszonyban.

A legutóbbi tárgyaláson a törvényszék nem látta pontosan tisztázottnak, hogy Andor mire alapítja keresetét és ezért elrendelte Andor Zsigmond kihallgatását.

A szerdai tárgyaláson a törvényszék először Andor Zsigmondot hallgatta ki. Andor elmondotta, hogy a kényszeregyesség idején dr. Tóth Imre a pénztárkezelést elvonta tőle, aminek az volt a következménye, hogy a pénztáros nem neki számolt el a bevétellel. Tóth Imre első intézkedése az volt, hogy pénztárosát, Fajth Jánost felmentette állásából és helyébe Kun Matildot ültette.

Elmondotta Andor, hogy Vásárhelyen különösen az állóhelyeknek volt nagy népszerűsége, amiért is az állóhelyek jegyeinek árusítására külön pénztárt állítottak fel. Az üllőhelyek jegyei kelettel voltak ellátva és ezeket a jegyeket lebélyegzésre naponta átadták dr. Tóth Imrének. Az állóhelyek jegyein nem volt dátum és ezeket a szükséghez képest mindig a pénztárosnő vitte ki az irodából.

— Követelésemet úgy számítottam ki — folytatta vallomását Andor —, hogy megbízottaim, Fajth János és Sándor Jenő Tóth Imrénél megtekintették az eredeti pénztári jelentéseket és kiszámították, hogy az állóhelyek árának milyen összeg felel meg. Ez az összeg a kereset összege.

Dr. Tóth Imre vallomása során ezután kifejtette, hogy Hódmezővásárhelyen a pénztárkezelést Andortól elvonta és magának tartotta meg. Az állóhelyek jegyeinek kezelését azonban nem vette át, hanem tudomásul vette azt az állapotot, hogy az állóhelyek jegyeit továbbra is Andor kezeli és így az állóhelyek jegyeiről nem is kapott elszámolást. A pénztári jelentésekből láttam, hogy azokban az állóhelyek eladott jegyei is el voltak számolva.

Andor megbízottai egy alkalommal betekintettek a nála lévő pénztári jelentésekbe. Kérték tőle az el nem kelt állóhelyeket, de mivel azok nem voltak birtokában, nem mutathatta fel azokat. Erre Andor megbízottai az el nem adott állóhelyeket hiánynak tüntették fel és ebből hozták ki a kereset összegét.

Andor Zsigmond a volt vagyontfelügyelő vallomására megjegyzi, hogy neki az állóhelyek jegyeinek árával senki sem számolt el és az el nem adott jegyeket sem kapta vissza.

A bíróság ezután a tényállás tisztázására újabb tanak kihallgatását rendelte el. Kihallgatja a bíróság Kun Matildot, Csomjai Mariskát, Gál Ferencet, Herczeg Vilmost, Delli Ferencet, Harsányi Miklóst és Fajth Jánost. A következő tárgyalás határnapjául november 12-ét tűzte ki a bíróság.

Ne mulassza el megtekinteni!

Madge Bellamy.

Válópererek anyyala

című 7 felvonásos színparkázó viglétékában péntektől a Korzó Moziban

Szerdán este a Belváros nagyrészeben egy óra hosszaiig tartó üzemzavar volt a villanyvilágításban

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán este hat óra körül hirtelen sötétség borult a város nagyrészeire. A házakban, üzletekben kialudtak a villanylámpák és a világítás nélkül maradt városban a sötétség sok kellemetlenséget idézett elő. Különösen a főpostán volt baj, ahol este hat óra körül mindig a legnagyobb forgalmat szokták lebonyolítani. A posta helyiségei zsufolva voltak felekkel és pislákoló gyertyafénnyel lehetett csak a leveleket és táviratokat feladni. A posta főbejáratánál egy altiszt kézben tartott gyertyával irányította a dolgát végezni akaró közönséget. Fent a telefonközpontban valamivel jobb volt a helyzet, mert ott saját teleppel világítanak és így a kapcsolásokban lényeges zavar nem állott elő és a helyközi beszélgetéseket is simán lehetett lebonyolítani.

A villanytelepet természetesen az érdeklődők százai ostromolták telefonon, a gyár azonban nem jelentkezett és így senkisémet tudta, hogy a világítási zavart mi idézte elő és hogy meddig tart.

Az üzemekben komolyabb fennakadást nem okozott a villanyszünet, mert az esti órákban már többnyire befejezték a munkát. Egy órai sötétség után gyulladtak ki újból a villanylámpák, de csak néhány percig volt világosság, azután újabb negyedórás sötétség volt.

Érdeklődtünk a villanytelepen, hogy mi idézte elő az üzemzavart. Azt a felvilágosítást nyertük, hogy a gyártelepen nem volt baj, hanem a Belváros egyik transzformátor-álmásában volt a hiba és ezt félórás munka után helyrehozták.

Adófelszólamlási tárgyalások

A II. számú adófelszólamlási bizottság,

amely a pénzügyigazgatóság II. emelet, 58. számú helyiségében tárgyal, az 1928. évi kereseti, jövedelmi és vagyonszármazékok kivételére ellen beadott felelőbevételek közül

október 18-án

a következőket tárgyalja:

Hodács János kocsigyáros, Kistisza-ucca 4. Koiss Ferenc Kovács, Szilléri-sugárút 36. Bile János kőműves, Gép-ucca 20. Csuri Gyula kőműves, Csuka-ucca 31a. Kádár Mihály kőműves, Veresács-ucca 36. Auer Sándor kőfaragó, Mars-tér 12. Gajdán János kötélgyártó, Felső v. f. 25. mellett. Rubin József kárpitos, Árva-ucca 1. Bille János lakatos, Ósz-ucca 6. Kolozs Ernő magántisztviselő, Üstökös-ucca 1. Hegedűs Ferenc magántisztviselő, Árva-ucca 21. Szabó Gyula magántisztviselő, Római-körút 21. Beck Miklós színházi karnagy, Szt. László-ucca 22. Kile Fülöp magánalkalmazott, Kertész-ucca 16. Krajko József mészáros, Somogyi-telep 24. Dékány Mihály mészáros, Hobiártbas-ucca 29. Szabó Zoltán lómészáros, Szél-ucca 26. Scheich Antal mészáros, Rákóczi-ucca 29. Lelkes János seriésnagyvágó, Móra-ucca 40. Id. Papp József nagyvágó, Farkas-ucca 3. Szabó Julianna juh-vágó, Damjanich-ucca 24. Francia János órás, Liszt-ucca 22. Tilgerné dr. Virágh Mária orvos, Liget-ucca 19. Dr. Vass Erzsébet orvos, Somogyi-telep 8. Dr. Lantos Árpád fogorvos, Hétvezér-ucca 34.

Oktober 19-én

a következőket:

Dr. Zoltán Ferenc orvos, Kossuth Lajos-sugárút 34. Dr. Berkes Dezső orvos, Petőfi Sándor-sugárút 52. Dr. Andrassy Ferenc orvos, Boldogasszony-sugárút 45. Selmezi Béla gyógyszerész, Somogyi-telep 404. Balogh Imréné szülésznő, Somogyi-telep. Csáki József papucsos, Somogyi-telep. Sánta János